

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/29/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010179
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6719010179.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Martina Ľuptáka, PhD., v trestnej veci obžalovanej X. U. za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., dňa 18. júna 2020 na verejnom zasadnutí o odvolaní obhajcu obžalovanej X. U. proti rozsudku samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/48/2019 zo dňa 13.1.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obhajkyne obžalovanej X. U. U.. O. U. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 5T/48/2019 zo dňa 13.1.2020 bola obž. X. U. uznaná vinnou z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., spáchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák., ktorého sa dopustila tým, že dňa 04.12.2006 v čase okolo 21.00 h vo K., Ul. B., pri P. pri trati, po predchádzajúcej vzájomnej dohode s P. P. nar. XX.XX.XXXX využívajúc nepozornosť U. X., nar. XX.XX.XXXX, ktorého cielene zabávala P. P., odcudzili puzdro s jeho osobnými dokladmi a finančnou hotovosťou vo výške 19,92 € (600,- Sk), ktoré mal v zadnom vrecku nohavíc, čím U. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom K., M. XXX/X spôsobili odcudzením hotovosti a puzdra škodu vo výške 21,58 € (650,- Sk).

Za to bola odsúdená podľa § 212 ods. 2 Tr.zák., § 37 písm. m/ Tr.zák., § 38 ods. 2, 4 Tr.zák., § 46 Tr.zák. na trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov. Súčasne samosudca podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. obžalovanej výkon trestu podmienene odložil a podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil obžalovanej skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že vina obžalovanej bola podľa názoru samosudcu vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní bez akýchkoľvek pochybností preukázaná. V odôvodnení rozsudku samosudca ďalej uvádza, že tak v prípravnom konaní, ako i na hlavnom pojednávaní, bolo toto konanie vo vzťahu k obžalovanej vykonané ako konanie proti ušlému, nakoľko orgánom činným v trestnom konaní sa nepodarilo zabezpečiť účasť obžalovanej v trestnom konaní. Jej vina však bola preukázaná najmä výpoveďou poškodeného U. X., osobitne však svedkyňou P. P., ktorá jednoznačne potvrdila, že to bola práve ona, ktorá bola spolu s obžalovanou a dopustili sa skutku spoločne tak, ako je uvedené v obžalobe, pričom táto svedkyňa - P. P. v minulosti už bola za toto konanie odsúdená. Súd nemal potom dôvod pochybovať o výpovedi tejto svedkyne a preto uznal vinu obžalovanej v zmysle podanej obžaloby aj so zachovaním právnej kvalifikácie skutku.

V súvislosti s druhom a výmerou trestu samosudca v odôvodnení rozsudku poukazuje na skutočnosť, že v prípade obžalovanej nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., ale prihliadol na jednu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m / Tr.zák., t. j. že už bola za trestný čin odsúdená. Súd pritom v zmysle § 38 ods. 4 Tr.zák. musel zvýšiť dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu, kde takto zvýšená trestná sadzba predstavuje rozpätie možnosti ukladania trestu od 8 mesiacov do 2 rokov. Z odpisu z RT je pritom zrejmé, že obžalovaná bola doposiaľ 5-krát súdne trestaná, naposledy v r. 2018 a to v zahraničí. Súd ďalej konštatuje, že v prípade obžalovanej neexistujú žiadne okolnosti pre mimoriadne zníženie trestu v zmysle ust. § 39 Tr. zák., pričom s poukazom na skutočnosť, že trestné

konanie v predmetnej veci trvalo pomerne dlho, súd prihliadol i na túto skutočnosť a obžalovanej uložil trest na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby, pričom rovnako tak uložil tento trest ako trest podmienený s krátkou skúšobnou dobou.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podal odvolanie obhajca obžalovanej, ktoré neskôr doplnil svojím písomným podaním. Z písomných dôvodov odvolania je zrejmé, že obhajca obžalovanej podal odvolanie čo do výroku o treste, ktoré zdôvodnil tým, že uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, za súčasného podmieneného odloženia, určenia skúšobnej doby vo výmere 12 mesiacov, považuje za neprimerane prísny a najmä však neúčelný. Zdôrazňuje pritom, že skutok sa mal odohrať 04.12.2006, teda od spáchania skutku do rozhodovania v predmetnej veci uplynulo 14 rokov. Poukazuje pritom na článok 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože ukladanie trestu z pohľadu plynutia času, ale i z pohľadu závažnosti prejednávanej trestnej činnosti sa javí byť podľa jeho názoru neúčelné a potrestanie sa miera účinkom a stráca význam po takomto odstupe času od spáchania trestnej činnosti, hoci svoj podiel na dĺžke konania mala i samotná obžalovaná. Podaním odvolania sa domáha zrušenia rozsudku prvostupňového s tým, že uložený trest je neprimeraný s tým, aby krajský súd v zmysle článku 6 ods. 1 Medzinárodného dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, trest obžalovanej neuložil. Na tomto stanovisku obhajca obžalovanej zotrval i na verejnom zasadnutí pred Krajským súdom v Banskej Bystrici.

Naproti tomu krajský prokurátor v Banskej Bystrici, prítomný na verejnom zasadnutí, navrhol odvolanie obhajcu obžalovanej zamietnuť ako nedôvodné, nakoľko rozsudok prvostupňového súdu považoval za zákonný a správny.

Na základe podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obhajkyne obžalovanej X. U. nie je dôvodné.

Vo vzťahu k zavineniu obžalovanej rovnako ako prvostupňový súd, ani Krajský súd v Banskej Bystrici nemal žiadne pochybnosti o vine obžalovanej. Táto je zo žalovanej trestnej činnosti jednoznačne usvedčovaná a to samotným poškodeným U. X. ako i svedkyňou P. P., s ktorou sa obžalovaná na samotnej trestnej činnosti podieľala a ktorá popísala podrobne úlohu obžalovanej pri odcudzení osobných dokladov a finančných prostriedkov poškodenému U. X..

Rovnako tak v súvislosti s právnou kvalifikáciou konania i v tomto smere sa krajský súd stotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že v danom prípade boli naplnené zákonné znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., ktorej trestnej činnosti sa obžalovaná dopustila formou spolupáchateľstva v zmysle § 20 Tr. zák.

V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu, i v tomto smere krajský súd konštatuje, že závery prvostupňového súdu sú správne a zodpovedajúce výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní. Zo spisového materiálu nepochybne vyplýva, že to bola práve obžalovaná, ktorá sa dlhodobým pobytom v cudzine vyhýbala vyvedeniu trestno-právnej zodpovednosti, pričom tak ako vyplýva z odpisu z RT, i v zahraničí sa obžalovaná dopúšťala trestnej činnosti, naposledy v roku 2018. Rovnako tak zo spisového materiálu je zrejmé, že konanie obžalovanej nebolo doposiaľ premlčané a preto prvostupňový súd postupoval správne, keď obžalovanej uložil trest za zohľadnenia dĺžky trvania konania v predmetnej trestnej veci. Uložený trest i Krajský súd v Banskej Bystrici považuje za mierny a zohľadňujúci dobu konania.

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Tr. zák., pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Prvostupňový súd v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia poukazuje na skutočnosť, že v kritickom čase tak obž. U. ako i t. č. svedkyňa P. P. využili skutočnosť, že osoba poškodeného U. X. bola v kritickom čase pod vplyvom alkoholu a spoločným konaním mu odcudzili puzdro s jeho osobnými dokladmi a finančnou hotovosťou, ktorú mal v tom čase v zadnom vrecku nohavíc. Pohnútkou a motívom konania oboch týchto páchateliek bolo zmocniť sa ľahkým spôsobom finančných prostriedkov poškodeného využívajúc, že v tom čase bol pod vplyvom alkoholu. Prvostupňový súd správne prihliadol na poľahčujúce a príťažujúce okolnosti, osobitne na skutočnosť, že obžalovaná i v súčasnosti, hoci sa vyhýba trestnému konaniu pobytom v zahraničí, sa dopúšťa trestnej činnosti i v zahraničí. Možno teda konštatovať, že v prípade konania obžalovanej nešlo o nejaký jednorázový exces z obvyklého spôsobu správania sa, ale išlo u nej

o spôsob života, založeného na snahe obžalovanej zaistiť si akýmkoľvek spôsobom i páchaním trestnej činnosti finančné prostriedky pre svoje živobytie. Svedčí o tom nielen skutok, ktorý sa kladie obžalovanej za vinu, ale i odsúdenia v zahraničí, kde bola odsúdená za podvody v súvislosti s verejnými, sociálnymi alebo rodinnými dávkami a to i opakovane. S poukazom potom na hore uvedené dôvody, vzhľadom na to, že i krajský súd je toho názoru, že v konečnom dôsledku uložený trest môže splniť v danom prípade najmä úlohu generálnej prevencie a preto rozhodol tak, že odvolanie obhajcu obžalovanej považoval za nedôvodné a toto odvolanie v zmysle § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.